

Jo vaig prendre cafè amb el senyor Strauss!

El pròleg de l'"affaire" que fa anar de cap el Parlament s'inicià una tarda de primavera a la terrassa del "Palace", de Terramar

"Tinc una curiosa ruleta elèctrica a la meua habitació. Voleu pujar a veure-la?"

"No, gràcies. No m'interessa el joc."

Sembla que en aquests moments té un cert interès això d'afirmar així, d'aquesta manera:

—Jo vaig prendre cafè amb el senyor Strauss...

Veritat?

L'AFER

Al voltant del nom d'aquesta persona—un holandès clar, correcte en el vestir i en les maneres, home de gran hotel i bona vida—acaba d'arribar-hi un enrenou espantós. La ressenya de l'última sessió parlamentària—que tots heu llegit com una novella—gira, sencera, al voltant del senyor Strauss. Per l'hemiciè, rebentant d'un escó a l'altre, com una pilota de frontó, un mot. Aquest:

—Joel

—Joel...

—Joel... joel... joel!!!

Una denúncia del President del Consell, una concessió, unes firmes, uns noms que no surten, una Comissió investigadora... Un afer!

Com ha anat això?

Què és aquest senyor Strauss?

D'on ha sortit?

A veure:

UN MATX DE BOXA

Van presentar-me Strauss en el mes d'abril del 1934. Pel càrrec públic que jo ostentava aleshores, tenia a la meua responsabilitat l'organització de les Festes de Primavera celebrades aquell any a Barcelona.

Anex a les Festes hi figurava un matx de boxa sensacional: Schmeling, ex-campió del món dels pesos pesats, contra Pauli Uzcudun. El promotor del matx era el famós senyor Strauss.

EL BOXADOR I L'ESTRELLA

El boxador, el promotor i l'equip d'entrenadors i managers s'havia instal·lat a tot luxe al Palace de Terramar, a Sitges. En un gran quadri-

lateral sobre la platja fou muntat el quarter general d'entrenament del boxador alemany, el simpàtic Max. No hi faltà la fina gràcia blonda d'Anny Ondra, l'estrella cinematogràfica, muller del boxador. Es creà un ambient sensacionalista al voltant del matx. Grans gentades acudien a presenciar els entrenaments amb els esparring-partners. Es cursaven invitacions. Molts cotxes de luxe s'aturaven al Passeig Marítim de Sitges.

Strauss, el promotor, amb un gran hàbit entre les dents, somreia, satisfet i optimista...

UNA GENTIL INVITACIÓ

Vaig ésser invitat a presenciar una sessió d'entrenament. El senyor Strauss en persona—correcte, somrient i amb un gran clivell al traç—acudí al meu despatx a fer la petició, que vaig acceptar. M'interessa la boxa i tot plegat em divertia. Veurem els entrenaments, dinarem al Palace... Un dia de repòs.

El diumenge següent jo arribava a Sitges.

Era massa tard per dinar amb Strauss i la seva gent, però podiem prendre cafè plegats, parlar, etc. Vaig explicar els motius del meu retard. Strauss semblava una mica contrariat, però somreia gentilment amb el seu cigar entre les dents.

Vam seure a la terrassa del Palace, Schmeling, Strauss, el manager Jacobbs, dos o tres amics més, i jo. Strauss, al meu costat, portava la conversa amb molta gràcia.

TEMES DE CONVERSA

Es parlà molt de boxa. Aquell matí Schmeling havia estat molt bé. Es trobava en plena forma. L'elegant boxador respirava, satisfet. S'apostava quatre a dos a favor d'ell. Anny arribava l'endemà. L'arribada d'Anny portava molt preocupat el manager.

ger. Es mirava amb aire sever Max, amb l'index dret a l'altura del nas i li repetia constantment, en anglès: —Max, enteniment...

La conversa s'esllanguí. El boxador, amb els amics i l'entrenador, s'alçà i anaren al bar. Strauss i jo quedàrem sols a la terrassa.

UNA DISTracció

I, al cap d'una estona de conversa banal, perquè sí, Strauss entrà en un terreny sorprenent per a mi:

—Us avorriu, no?

—No. Aquí s'està molt bé.

—Sí, però els dies triguem a passar aquí. Aquesta calma, sabeu? Hom no sap com passar les estones. De totes maneres a mi no em falten elements de distracció. Mireu, a la meua cambra hi tinc instal·lat un curiós aparell que ens ajuda molt a tots...

—Un aparell?

—Oh, res!... Una ruleta elèctrica. És molt bonica, si sabéssiu. Va molt bé.

—Ah, ah!...

—Clar, aquí a Catalunya no juguem...

—En efecte, no juguem.

—Us agradaria veure-la...

—Pse...

—Voleu pujar? Al meu país, a Holanda, tinc aquesta ruleta patentada, i fins alguna concessió... Em plaurà molt ensenyar-vos-la. La veureu funcionar. Aquests amics ja l'han vista...

—Gràcies. Aquí s'està molt bé. No m'interessa el joc.

—Ah!...

—Canvi de conversa.

Ara he recordat que aleshores Strauss semblava menys somrient que de costum.

INSISTENCIA

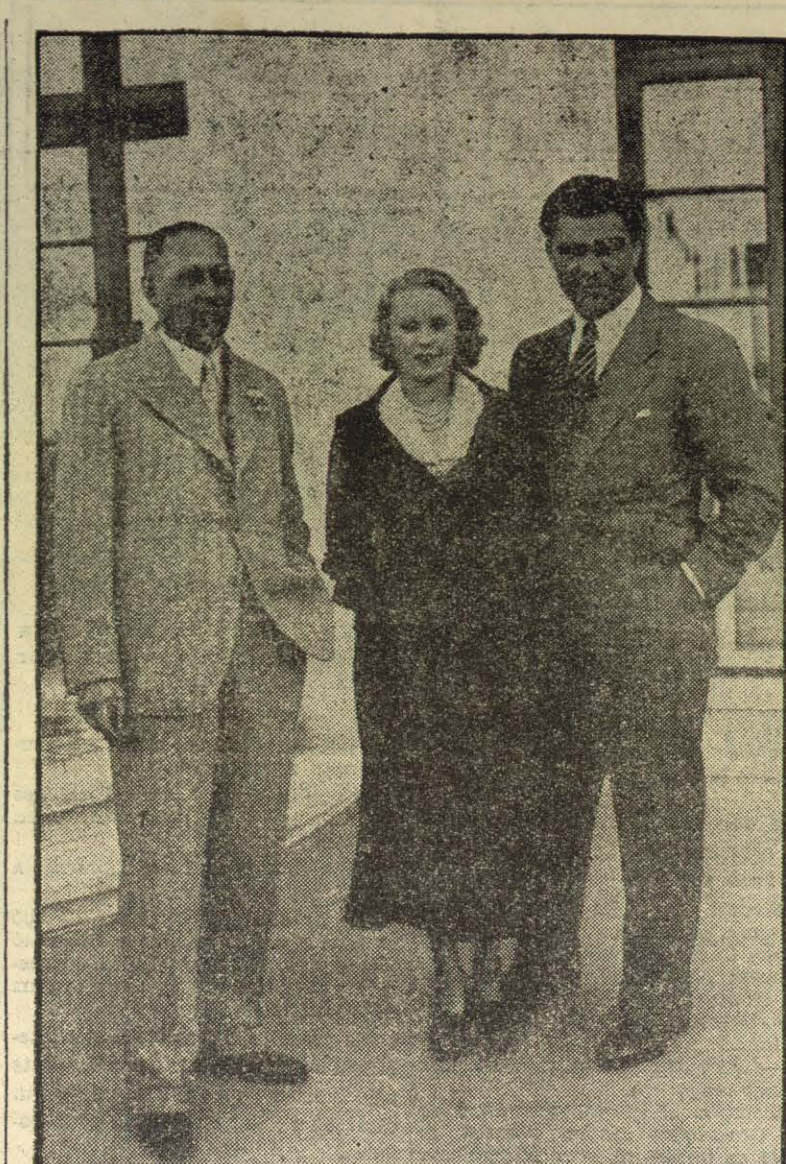
Ens aixecàrem i ens acostàrem al bar, amb la resta del grup. Se'm convidà a uns "cocktails". Perfecte. Bon burman, e. del Palace.

Strauss seia al meu costat, al taulell.

—Us asseguro que la meua ruleta us interessaria... Jacobbs, ¿veritat que és interessant la nostra ruleta?

—Meravellosa. Vegeu-la...

—Però si no m'interessa el joc...

Strauss, l'actriu cinematogràfica alemanya Anny Ondra i el seu marit, Max Schmeling —aleshores campió del món—, fotografiats a Sitges, quan el "promotor" de negocis volia fer de Catalunya el camp de les seves activitats

I així, durant la tarda, diverses vegades.

Fins que em vaig escamar...

UNA ALTRA INVITACIÓ

No vaig veure l'aparell meravellós, patent del senyor Strauss, concessionari de joc a Holanda, i vaig tornar a Barcelona amb una certa preocupació... En acomiadar-me, a Terramar, em sobtà una recomanació del promotor:

—Que tingueu bon viatge. Espero que hauréu passat una tarda agradable. Ens plaurà molt que un dia assisteixin als entrenaments el senyor President de la Generalitat i l'alcalde de Barcelona. Els hem convidat. Us demano que intercediu prop d'ells...

UN MATX DE BOXA O UNA CONCESSION DE JOG?

Naturalment, ni el senyor President de la Generalitat ni el senyor alcalde de Barcelona, no anaren a Terramar.

Darrera el matx de boxa m'havia semblat descobrir-hi un altre món i un altre propòsit, més tèrbol. Jo ostentava un càrrec oficial... Hauria estat un bon "ganxo", no? Vaig comprovar ràpidament alguns detalls i vaig adquirir la certesa del que es proposava: el senyor Strauss amb la seva ruleta, instal·lada en una cambra de primera del Palace de Terramar.

Als tres dies, en un entrenament, Schmeling es produïa un esquinç al dit i calia ajornar el matx amb Uzcudun.

Alguns dies, en un entrenament, Schmeling es produïa un esquinç al dit i calia ajornar el matx amb Uzcudun.

Laval reprimirà totes les temptatives de desordre

PARIS, 23.—El senyor Laval rebé ahir passada la Comissió de Finances de la Cambra, a la qual declarà que el Parlament haurà de pronunciar-se, primer de tot, sobre els Pressupostos, i després, a finals de desembre, sobre la ratificació dels decrets-leis.

Preguntat sobre el perill que suposen per a l'ordre públic i per al crèdit del país les activitats de certes associacions o lligues polítiques, el senyor Laval respongué:

—El Govern adoptarà totes les mesures per a reprimir enèrgicament qualsevol temptativa de desordre, vingui d'on vingui.

La sessió de Corts d'aquesta tarda

(Del nostre servei especial—A les 6 de la tarda)

Madrid, 23.—Aquesta tarda hem parlat amb una persona íntima del senyor Martínez de Velasco, la qual, referint-se a la Comissió parlamentària que s'ha nomenat amb motiu de la denúncia presentada al Govern, ens digué que el partit Agrari no està disposat a què continuïn produint-se les coses que tots sabem. Opinava que a la Comissió parlamentària que s'ha nomenat no li queda altre camí que reconèixer l'autenticitat de les signatures que apareixen en els documents acusatoris, perquè si s'ha de demanar la intervenció del ministre d'Estat perquè ell faci negociacions diplomàtiques per a cridar a Madrid les persones que són a l'estranger i tenen relació amb aquest problema, l'assumpte es dilata moltíssim, i nosaltres no estem disposats —afegí— que arribi el Consell del dia 31 sense que els representants del nostre partit que formen part del Govern puguin presentar-se amb el cap ben alt davant del President de la República.

Parlant d'aquest mateix assumpte, el diputat de Lliga Catalana senyor Casabó ha dit que no s'explica els dubtes. No és suficient la prova de culpabilitat presentada en uns documents.

Si hi ha tal fet, i hi està compròmetès un diputat o un ministre, s'ha de presentar la denúncia al Tribunal Suprem, i aquest ha de demanar el corresponent suplicatori. No crec, per tant —digué—, que tingui cap eficàcia el nomenament d'aquesta Comissió.

La vídua de Sánchez

Guerra està gravíssima

MADRID, 23.—La senyora vídua de Sánchez Guerra, que fa temps no estava gaire bona, sofria ahir, a la tarda, un agreujament tan fort, que féu témer un funest desenllaç.

Aquesta matinalada passada la senyora vídua de Sánchez Guerra continuava en el mateix estat de gravetat.

"L'Echo de Paris" diu que la descongèstió de la Mediterrània és imminent

PARIS, 23.—El corresponent a Londres de "L'Echo de Paris" diu que la descongèstió de la Mediterrània és imminent i s'efectuarà de manera discreta. Amb tot, l'ambaixador anglès ha comunicat a Mussolini que Anglaterra, les colònies i el Sudan invocaran en endavant les clàusules de neutralitat del Conveni de La Haya del 1907, d'acord amb la qual els navilis que s'adrecin a Somàlia i a Eritrea no podran fer escala per més de vint-i-quatre hores en els ports britànics.

Mussolini contestarà el discurs de Mr. Hoare el proper dilluns

Roma, 23.—Els informadors estrangers comproven que l'escepticisme amb què Roma jutja la situació, malgrat les negociacions en curs entre Itàlia i Anglaterra... no ha millorat gens.

El proper dilluns, tretze aniversari de la marxa dels "camises negres" sobre Roma, Benet Mussolini pronunciarà un gran discurs polític, que hom creu saber vindrà a ésser com una resposta terminant d'Itàlia a la política britànica.

L'únic millorament e nla situació s'ha produït a conseqüència del retardament promès per Hoare en afirmar que les sancions econòmiques no serien tan rigoroses. A Roma s'interpreta aquesta declaració com un indicatiu clar de que Anglaterra renúncia a portar a cap el bloqueig.

De totes maneres la impressió general és que el discurs de Hoare no ha provocat el més petit apropament entre Itàlia i la Gran Bretanya.

L'homenatge d'aquesta nit a Margarida Xirgu

UN INTERESSANT DOCUMENT GRAFIC

Benito Pérez Galdós i Margarida Xirgu

L'any 1917, amb motiu de l'estrena de "Marianela", Benito Pérez Galdós féu un viatge a Barcelona. En una habitació de l'Hotel Continental és retratat en companyia de Margarida Xirgu. Aquella fou la darrera vegada que Galdós estigué a Barcelona. Per aquells dies ja estava afectat per una ceguesa absoluta. El nostre document gràfic, que ajunta el gloriós apòstol i l'actriu il·lustre, té un indiscutible valor anecdòtic i emotiu

(A la pàgina 6, unes altres interessantíssimes fotografies retrospectives de Margarida Xirgu.)

Coincidirà amb l'aniversari de la marxa sobre Roma

Es imminent l'atac a Gorahai

per les tropes italianes: El ras Sishefera defensarà la ciutat "fins a morir"

ADDIS ABEBA, 23.—Es tem un atac italià en tota regla per a avançar cap a Gorahai i tractar d'apoderar-se d'aquesta plaça.

El ras Sishefera, que pel novembre del 1934 prengué part en els incidents desenrotllats a Ual-Ual, ha sol·licitat autorització de l'Alt comandament per anar amb els seus homes a morir en la defensa de la plaça de Gorahai.

El comte Ciano diu que no han bombardejat cap ciutat

Front d'Eritrea, 23.—El ministre aviador comte Ciano, el qual comanda l'esquadra de bombardeig "La Desesperada", ha mantingut una conversa amb un redactor de l'Agència Havas.

El comte Ciano ha desmentit les informacions circulades per la Premsa internacional relatives a suposats bombardeigs de ciutats obertes i concentracions civils pels avions italians.

També ha desmentit que els italians utilitzen gasos tòxics i bales dum-dum.

Ha estat prohibida l'entrada del "Daily Telegraph" a Itàlia

Roma, 23.—En relació amb la prohibició del "Daily Telegraph" a Itàlia, hom fa constar als cercles oficials que el Govern italià considera l'esmentat periòdic com a òrgan del senyor Eden.

Es declara que aquesta mesura era inevitable en vista de les campanyes tendencioses i italianòfobes que porta a cap el "Daily Telegraph".

Hom creu que comença el rearmament naval d'Anglaterra

Londres, 23.—L'almirallat britànic ha ordenat la construcció de dos creuers del tipus "Southampton", en execució del programa naval del 1935.

El senyor Chapaprieta parlant amb els periodistes, ahir a la tarda, després de la sessió de Corts en què es posà en evidència l'afer Strauss, a conseqüència de la nota donada pel president del Consell

(Foto Keystone)

Aquests ombres de terra no són només les ombres de quatre barcelonins: és l'ombra de l'hivern, amb el seu sol cada dia més baix...

(Foto Centelles)